

JÁSZ ATTILA

Fülszövegfény

*Isten végtelen türelme vigasz,
hogy nem kell mást tennem,
csak kitartanom. Nem is tehetek mást,
ez a dolgom. Ébren álmodom. Nem
gondolkodom, csak tudom, mit kell
tennem. Írni, aztán hallgatni hosszan.
Figyelni a fények folytonos változásait.
Ahogy kihűlnek, megkövülnek lassan.*

Lepkefény

*Reggelre a pohár vízbe belefűlladt
egy éjszakai lepke. Nem hallottad
fuldokló haláltáncát, álmodtál.
Akaratod ellenére idegen helyre
költöztél. A házban nem volt net,
csak könyveket lehetett olvasni.
Meg kertészkedni a belső udvaron.
Figyelni a lepkéket kávéval kezében,
ahogy a virágok szirmain egyensúlyoznak.
Ahogy egyikről a másikra szállingóznak.
Élnek, élsz, álmodban is. Bárhol legyél is.
Bármi legyél is.*

Kúszófény

*Ahogy az alagútba beereszkedik felülről,
a levegőztető nyíláson keresztül
egy kúszónövény. Egyre lejjebb
engedi élénkzöld leveleit, egyre
mélyebbre hatol a sötétben. Mi lesz,
ha eléri az út testét? Átkarolja és
mind a négy sávot magához akarja
ölelni. Győzhet a természet egyszer,
vagy ez is csupán a versekben lehetséges?*